

[Krag.]

det vil jeg gerne tillade mig her ved Sagens tredie Behandling at komme ind paa, rejst en Række Problemer, der er sagt mange Ord; ogsaa under Forhandlingerne i Udvalget har de Konservative været interesserede og for saa vidt livlige Deltagere, men det har været ganske umuligt at faa Partiet til at udforme sin Kritik, sine fra Lovforslagets Indhold stærkt afvigende Tanker, i Ændringsforslags Form. Det har saa sandelig ikke manglet paa Opfordringer dertil, og fra alle Sider har man udtalt Villighed til Forhandling om saadanne Ændringsforslag, hvis Partiet maatte være villigt til at fremsætte dem; men andet end Ord, andet end Talemaader har man ikke kunnet faa, intet som helst fæstnet paa Papiret, der kunde være Grundlag for virkelig Forhandling om konservative Tanker og konservativ Indsats paa dette Omraade. Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Hasle og til det Parti, han repræsenterer, at en saadan Kritik er i Virkeligheden forfærdelig billigt købt. Negativiteten — ja, den koster jo ikke Ofre, i hvert Tilfælde da ikke i første Omgang. I Betænkningen erkender det ærede konservative Folkeparti og begrundet paa fuldkommen rigtig Maade Betydningen af Krisefondens Oprettelse, men at bidrage til dens Start, det nægter man alligevel. Man angiver visse Grunde for denne mærkelige Holdning, dette besynderlige, at man ikke vil medvirke til at tilvejebringe en Foranstaltning, man betragter som et Gode. Man siger, man mangler Oplysning om, hvorledes Fonden skal administreres. Ja, saadanne Oplysninger er ikke givet og kan sikkert ikke paa nærværende Tidspunkt gives i Enkeltheder, men uden ethvert Kendskab paa dette Punkt er det ærede Parti slet ikke, og jeg spørger: Kan der i Virkeligheden kræves sagt eller siges mere derom end Lovens § 2 allerede indeholder? Jeg synes vanskeligt, det er muligt. Men i hvert Tilfælde mig bekendt har man ikke søgt hos den højtærede Handelsminister at skaffe sig nærmere Oplysninger i saa Henseende. Saadanne Oplysninger kunde man jo have krævet, eller man kunde have udformet sine egne Tanker om Enkeltheder med Hensyn til Administrationens Tilrettelæggelse, enten i Betænkningen eller i Ændringsforslags Form, og vi kunde have faaet at vide, hvorvidt den højtærede Minister havde i Sinde at vandre ad disse Veje eller muligvis ad andre, men det konservative Folkeparti har i saa Henseende mig bekendt intet foretaget sig.

Man siger videre, at man savner Oplysning om, hvilke Grænser der skal drages for den økonomiske Risiko; Staten gaar ind i. Ja, vi har ved første Behandling og naturligvis ogsaa under Forhandlingerne i Udvalget redegjort for, hvorfor vi ikke mener, at saadanne Grænser kan indsættes, og vi har oplyst, at Krisefonden efter vor Opfattelse med Hensyn til dens Betydning stedse skal være i Besiddelse af den Likviditet, som betinger, at de forskellige Op-gaver, der er stillet denne Fond, kan løses. Men jeg siger atter til det ærede Parti: Hvorfor i Alverden har man ikke stillet Forslag, som var Udtryk for, hvor man mente disse Risikogrænser skulde drages? Intet som helst har man heller i saa Henseende foretaget sig. Og jeg vil gerne henlede Opmærksomheden paa, at paa afgørende Punkter, paa Hovedpunkter, er det jo ikke overladt Ministeren eller Administrationen at drage Grænser for Statens Indsats og dens Risiko ved denne Lovgivnings Gennemførelse; paa Hovedpunkter faar Rigsdagen afgørende Indflydelse paa Omfanget af Fondens Virksomhed, det gælder først og fremmest de to Hovedpunkter, som er indeholdt i § 4 under Nr. 4 og 6 med Hensyn til Garantierne Omfang og med Hensyn til de Beløb, der skal stilles til Disposition for Obligationsindkøb. Og hvad Punkt 1 i § 4 angaar, Finansieringen af Pengeinstitutter og Kreditinstitutioner som Følge af truende Likviditetsmangel, der er Konsekvensen af Henstand og Moratorium, gives der for Krisefondens Indsats paa disse Punkter en saa absolut Pantesikkerhed, at der overhovedet ikke kan tillægges den Risiko, Staten gennem disse Foranstaltninger kan befrygtes at komme ind i, nogen Vægt. Det samme gælder ogsaa, hvad Punkt 5 i § 4 angaar, Bestemmelserne om Udlaan under Opførelse af Bygninger, Udlaan, der jo skal holdes indenfor normale Kreditinstitutioners Udlaansgrænser, og som, efterhaanden som Finansieringen finder Sted, skal være sikret i selve det paagældende Byggeforetagende. Og hvad Statens Førstehaandsbidrag til Krisefonden angaar, nemlig Deponeringen af Skatkammerbeviser som Sikkerhed for Nationalbankens Finansiering af Fonden, har Regering og Rigsdag jo fuldkommen Afgørelsen i deres Haand, saa jeg kan ikke tillægge denne Indvending nogen virkelig Vægt. I Betænkningen udtaler det ærede Mindretal, at det maa formene, at den foreslaaede Tvangsnedsettelse af Indlaansrenten som isoleret Foranstaltning ikke vil føre til Konverteringsmuligheder i nævneværdig Ud-